

nogen som helst Pensionsregler for dem, de har ikke nogen bestemt Ret til Pension.

Under disse Forhold synes jeg, at der er al Grund for den højtærede Justitsminister til at overveje, om der ikke paa en eller anden Maade kunde bødes herpaa. I Retsplejelovens Kapitel 14 er der en Bestemmelse, hvorefter der skal forelægges et Lovforslag om en Revision af det Tilskud, Staten yder til det københavnske Politivæsen, og jeg vilde gerne i den Forbindelse spørge den højtærede Minister, om et saadant Lovforslag snart kan ventes. Saa vidt jeg ved, yder Staten ikke 100,000 Kr. i Tilskud til det københavnske Politi, og det Tilskud, der ydes, er fastsat for mange, mange Aar siden, da Udgifterne til Politivæsenet her i København var meget, meget lavere end i dette Øjeblik. Der klages ogsaa over Politiets Lønninger her i København, men det var jo muligt, at Kommunalbestyrelsen her for Hovedstadens Vedkommende kunde gaa til en Forbedring, for saa vidt Staten opfyldte den Forpligtelse, der er nedlagt i Retsplejelovens Kapitel 14. Udenfor København er Politiet jo kommunalt, dels under Købstæderne, dels under Amtskommunerne, saa jeg ved meget vel, at den højtærede Justitsminister ikke har nogen Forpligtelse til direkte at gribe ind. Det er jo kommet saaledes, at de to Politioorganisationer, der er her i Landet, har henvendt sig til den højtærede Justitsminister med et Par Andragender, hvori der findes en Del Krav om Forbedringer af deres Stilling. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale disse Krav, adskillige af dem synes jeg, at der ikke kan være Tale om at opfylde, blandt andet Kravet om, at de skal bevæbnes, og Kravet om, at hele vort Politi skal være Statspoliti; det forekommer mig, at det kan vi ikke gaa med til. Saadanne Ting som at paase, om Gaderne er fejede i Horsens, eller om der er en Mødding, der lugter i Nibe, forekommer mig at maatte være de kommunale Myndigheders Sag. Men da vi i 1909 gennemførte en Reform af Lønningerne for vore Folkeskolelærere, fik man en bestemt Ordning, hvorefter Kommunerne betaler Grundlønnen til Lærerne, medens Staten giver de Lønningsforhøjelser, som senere følger med, og jeg vilde i denne Forbindelse gerne spørge den højtærede Justitsminister — den højtærede Minister ved jo lige saa vel som jeg, hvor haardt de fleste Kommuner sidder i det, og hvor vanskeligt det er for dem at imødekomme selv de allerrimelig-

ste Krav i økonomisk Henseende —, om han ikke vilde finde det rimeligt at komme til en lignende Ordning for Politiets Vedkommende som den, der blev truffet angaaende Folkeskolelærernes Lønninger ved den sidste Lønningsreform.

Carl Hansen: Det var det ærede Medlem fra Faaborg (R. Christiansen), der kaldte mig frem ved sine Udtalelser for. Det ærede Medlem takkede Ministeren, fordi han havde fremsat dette Lovforslag. Ja, det maa naturligvis være en privat Sag — det kommer jo an paa, hvor stærk Taknemmelighedsfølelsen er —; men det er det ærede Medlems Begrundelse herfor, jeg gerne vil sige noget til. Det ærede Medlem udtalte, at Amsraadene allerede i lang Tid havde ønsket at faa Statspoliti. Ja, det kan jo være rigtigt nok, jeg tror ogsaa, at Amsraadene har ønsket det i mange, mange Aar, men Begrundelsen for deres Ønske har i Virkeligheden været, at Byrden ved det kommunale Politi, som vi har i Amterne, skulde lægges over paa Staten, ikke just, at der i og for sig har været følt Trang til mere Politi. Man har jo i det hele taget i Amterne været meget utilbøjelig til at følge Politimestrenes stadige Indstillinger om at forøge Antallet af Landpolitibetjente, og det ligger selvfølgelig i, at den Institution, man har paa dette Omraade, i det hele ikke virker saa godt, som man kunde ønske. Det er jo muligt, at et Statspoliti, hvis vi fik et saadant, vilde komme til at virke noget bedre, men Meningen med Loven om Statspolitiet, som vi fik i Forfjor, har jo aldrig været den, at Statspolitiet skulde erstatte det nuværende kommunale Politi.

Her er jeg inde paa noget reelt i Forhold til det foreliggende Lovforslag, thi dette begrundes jo i Virkeligheden væsentligst med, at det er blevet nødvendigt at have mere Politi, for at man skal kunne føre et effektivt Tilsyn med de udenlandske Arbejdere, specielt med Polakkerne. Nu husker jeg maaske fejl, men saa vidt jeg husker, var det ikke Meningen, da vi oprettede Statspolitiet, og ej heller da vi behandlede Polakloven i forrige Samling, at det særlig skulde anvendes i det Øjemed at føre Tilsyn med de udenlandske Indvandrere. Meningen med Statspolitiet var, som det er udtalt af en æret foregaaende Taler, nærmest, at det skulde være et Opdagelsespoliti, som ved den Forbindelse, det havde med hele Landet, idet dets i København boende Chef ledede hele Institutionen, kunde bistaa Politimestrene med